

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: donderdag 27 juni 2024 11:16
Aan: [REDACTED]

CC: [REDACTED]

Onderwerp: RAAD / Eurocircuit / Bericht van programmamanager dhr. [REDACTED]
Bijlagen: uitspraak voorzieningen rechter tegen opgelegde last aan de motorcross bezwaar en voorlopige voorziening ingediend door motorcross.pdf

Geachte raad,

Gisteren ontving u de beantwoording van de vragen van VL/Gerrie van Asten Velder die allen betrekking hadden op het deel van de crossbaan die over de stort loopt . Hierbij sturen wij u de passages uit rechterlijke uitspraken waarnaar in onze beantwoording wordt verwezen.

In die uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24-10-2018 (ECLI:NL:RVS:2018:3444) staat hierover het volgende:

“12.1. Ter plaatse geldt het bestemmingsplan "Buitengebied 1977". Daarin is aan een gedeelte van de gronden van het motorcrosscircuit de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" toegekend. De rechtbank heeft vastgesteld dat het gebruik van deze gronden voor crossactiviteiten in strijd met deze bestemming is en dat voor de vraag of het overgangsrecht van toepassing is de datum van 23 juni 1986 als peildatum moet worden gehanteerd.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het college er niet in is geslaagd aan te tonen dat het gebruik als crossterrein van de gronden binnen de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" wordt beschermd door het overgangsrecht, omdat het niet heeft weten aan te tonen wat de aard en omvang van het feitelijk gebruik op de peildatum was.

12.2. Artikel 43, tweede lid, van de planvoorschriften bepaalt:

"Bestaand gebruik van grond en bouwwerken:

a. het gebruik van grond en bouwwerken, bestaande op het tijdstip van het onherroepelijk worden van het bestemmingsplan en strijdig met het plan, mag worden gehandhaafd. [...]; b. wijziging van het met het plan strijdige gebruik van de gronden en opstallen is toegestaan, mits door deze wijziging van het gebruik de afwijking van het plan niet wordt vergroot."

12.3. Bij het nieuwe besluit op bezwaar heeft het college een luchtfoto van 23 april 1987 gevoegd. Daaruit kan worden opgemaakt dat de ligging van de baan nabij de voormalige stortplaats in die tijd ongeveer gelijk is aan die in de huidige tijd. In de eveneens bij het besluit gevoegde brochure voor de Camel Challenge van 15 en 16 juni 1985 is een overzichtskaartje opgenomen, waarin de baan ongeveer dezelfde vorm en ligging heeft. Met deze stukken heeft het college naar het oordeel van de Afdeling aannemelijk gemaakt dat het strijdige gebruik wat de omvang van het terrein binnen de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" betreft, op de peildatum al bestond. De latere wijziging aan de noordoostelijke kant van het terrein waar [appellant a] en [appellant b] op wijzen, de onder 7.4 al vermelde extra lus, heeft de afwijking van het bestemmingsplan niet groter gemaakt.

12.4. Bij het nieuwe besluit op bezwaar heeft het college voorts een overzicht gevoegd van activiteiten in de jaren 1971 tot en met 2005. Daaruit blijkt volgens het college dat voor de peildatum in 1986 gemiddeld vijf wedstrijden of evenementen per jaar werden gehouden. In 2016 waren dat volgens het besluit vier evenementen, maar dat aantal heeft het college in de nadere stukken bijgesteld op drie. Daarnaast zijn volgens het college in 2016 nog drie reguliere wedstrijden gehouden waarvoor geen evenementenvergunning is verleend.

Met deze stukken en toelichting daarop, heeft het college niet aannemelijk gemaakt dat het strijdige gebruik wat de aard en intensiteit betreft, onder het overgangsrecht valt. Niet gebleken is dat de voor de peildatum georganiseerde evenementen zo grootschalig waren als de jaarlijks terugkerende evenementen in 2015 en 2016. Alleen al vanwege evenementen als de Dakar pre-proloog kan daarom geen beroep op het overgangsrecht worden gedaan. Anders dan het college heeft gesteld in het besluit van 22 augustus 2017, zoals dat is gewijzigd, is het bevoegd handhavend op te treden tegen het gebruik van deze gronden wegens strijd met het bestemmingsplan. Het besluit is daarom ook in zoverre in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb niet deugdelijk gemotiveerd.”

Bezwaarschriften commissie oordeelde ook dat last terecht is opgelegd.

In dat advies zijn alle uitspraken samengepakt om tot een advies te komen.

Verder nog een belangrijke uitspraak uit 2019 (maar deze zit ook in advies en uitspraak van de voorzieningenrechter):

ECLI:NL:RBOBR:2019:1666

Uitspraak Rechtsoverweging 3.

De rechtbank stelt voorop dat de Afdeling in de uitspraak van 24 oktober 2018 reeds heeft geoordeeld dat beide circuits feitelijk zijn gesitueerd in afwijking van de situatie die is aangevraagd en vergund in de Hinderwetvergunningen. Reeds daarom is sprake van een overtreding van artikel 2.1, eerste lid onder e, van de Wabo. Bovendien ligt een deel van het motorcrosscircuit op gronden die niet als circuit zijn bestemd. De Afdeling heeft ook geoordeeld dat verweerder er niet in is geslaagd aan te tonen dat het gebruik als crossterrein van de gronden binnen de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" wordt beschermd door het overgangsrecht, omdat hij niet heeft weten aan te tonen wat de aard en omvang van het feitelijk gebruik op de peildatum was. Reeds daarom is sprake van een overtreding van artikel 2.1, eerste lid onder c, van de Wabo.

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 26 maart 2019 (ECLI:NL:RBOBR:2019:1666) staat het volgende:

“De rechtbank stelt voorop dat de Afdeling in de uitspraak van 24 oktober 2018 reeds heeft geoordeeld dat beide circuits feitelijk zijn gesitueerd in afwijking van de situatie die is aangevraagd en vergund in de Hinderwetvergunningen. Reeds daarom is sprake van een overtreding van artikel 2.1, eerste lid onder e, van de Wabo. Bovendien ligt een deel van het motorcrosscircuit op gronden die niet als circuit zijn bestemd. De Afdeling heeft ook geoordeeld dat verweerder er niet in is geslaagd aan te tonen dat het gebruik als crossterrein van de gronden binnen de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" wordt beschermd door het overgangsrecht, omdat hij niet heeft weten aan te tonen wat de aard en omvang van het feitelijk gebruik op de peildatum was. Reeds daarom is sprake van een overtreding van artikel 2.1, eerste lid onder c, van de Wabo.”

Uitspraak voorzieningenrechter 11 augustus 2020:

Uit de uitspraak van de voorzieningenrechter (zaak door motorcross aangespannen tegen opgelegde last onder dwangsom geen gebruik mogen maken van de baan) SHE 20/ 1576 GEMWT V66 HZH-20006:

Met vriendelijke groet,

de Rechtspraak

Rechtbank Oost-Brabant

☒ AANTEKENEN ☐ PER POST ☒ PER FAX**BESTUURSRECHT**

het college van burgemeester en wethouders van de
gemeente Valkenswaard
Postbus 10100
5550 GA Valkenswaard

bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch

correspondentieadres
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

t 088-3621000

f

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum
onderdeel
contactpersoon
doorkiesnummer
ons kenmerk
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling
onderwerp
V-nummer
justitienummer

11 augustus 2020

Vovo afdeling II

mevr

zaaknummer SHE 20 / 1576 GEMWT V66
HZH-20006

het verzoek van Motorvereniging Valkenswaard te Valkenswaard

Geachte heer/mevrouw,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer SHE 20 / 1576 GEMWT V66 deel ik u mee dat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u een rechtsmiddel kunt instellen tegen deze uitspraak, dan is dat onder de uitspraak vermeld.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

d,

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 20/1576

uitspraak van de voorzieningenrechter van 11 augustus 2020 op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

Motorvereniging Valkenswaard e.o. en Motorsportstichting Valkenswaard,
te Valkenswaard, verzoeksters,
(gemachtigde: mr. [REDACTED]),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Valkenswaard,
verweerder,
(gemachtigde: mr. [REDACTED]).

Als derde-partijen hebben aan het geding deelgenomen: [REDACTED] en [REDACTED]
te Valkenswaard.

Procesverloop

Bij besluit van 2 april 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder, naar aanleiding van een verzoek om handhaving door derde-partijen, aan verzoeksters een last onder dwangsom opgelegd vanwege het met het bestemmingsplan strijdige gebruik van een deel van de motorcrossbaan op het adres Victoriedijk 6 te Valkenswaard.

Verzoeksters hebben tegen het bestreden besluit bezwaar gemaakt bij verweerder. Tevens hebben zij de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 juli 2020. Verzoeksters en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden. Derde-partijen zijn in persoon verschenen, bijgestaan door drs. [REDACTED]

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
2. De voorzieningenrechter gaat uit van de volgende feiten.
Motorvereniging Valkenswaard e.o. (MVV) exploiteert op het terrein van het Eurocircuit aan de Victoriedijk 6 te Valkenswaard een motorcrosscircuit. Motorsportstichting Valkenswaard huurt het motorcrosscircuit van de gemeente Valkenswaard. Ter plaatse van dit circuit geldt het bestemmingsplan "Buitengebied 1977" (het bestemmingsplan), dat op

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 2

23 juni 1986 onherroepelijk is geworden. Daarin is aan een gedeelte van de gronden van het motorcrosscircuit de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" (artikel 36) toegekend. Derde-partijen wonen aan de Victoriedijk 27 en ervaren overlast van de crossactiviteiten op het terrein aan de Victoriedijk.

3. Er zijn bij deze rechtbank en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) al eerder procedures gevoerd over verzoeken om handhaving van derde-partijen met betrekking tot het motorcrosscircuit. Nog op 26 februari 2019 heeft verweerder een verzoek om handhaving afgewezen, omdat er concreet zicht op legalisatie bestond, in verband met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan "Eurocircuit". De gemeenteraad heeft op 24 oktober 2019 besloten om dit bestemmingsplan niet vast te stellen, omdat niet zeker is of de activiteiten die het bestemmingsplan mogelijk maakt, niet teveel stikstofdepositie op het nabijgelegen Natura 2000-gebied zullen veroorzaken.

4. Op 16 december 2019 hebben derde-partijen verweerder gevraagd om handhavend op te treden tegen het met de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" strijdige gebruik van het motorcrosscircuit voor crossactiviteiten. Zij verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling van 24 oktober 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:3444) en de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 26 maart 2019 (ECLI:NL:RBOBR:2019:1666), waarin is geoordeeld dat het gebruik van het motorcrosssterrein in strijd is met die bestemming en niet wordt beschermd door het gebruiksovergangsrecht van het bestemmingsplan. Omdat de gemeenteraad had besloten om het bestemmingsplan "Eurocircuit" niet vast te stellen, verviel de grondslag voor concreet zicht op legalisatie en zagen derde-partijen aanleiding om verweerder opnieuw te verzoeken om handhavend op te treden vanwege strijd met het bestemmingsplan.

5. In het bestreden besluit heeft verweerder aan verzoeksters een last onder dwangsom opgelegd, omdat het gebruik van een deel van de motorcrossbaan ten behoeve van motorsport in strijd is met de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos", daaronder begrepen het overgangsrecht van het bestemmingsplan. Verweerder heeft bepaald dat het gebruik voor motorsport, dat op dat moment in verband met de coronamaatregelen al niet meer plaatsvond, gestaakt zal moeten blijven. Indien deze last niet wordt nageleefd, verbeuren verzoeksters, na de dag van verzending van het besluit, een dwangsom per geconstateerde overtreding van € 2.000,00, met een maximum van € 20.000,00.

6. Niet is geacht te dat het gebruik van de motorcrossbaan ten behoeve van de motorsport de op 31 augustus 1993 op grond van de destijds aan MVV verleende hinderwetvergunning (thans: omgevingsvergunning voor milieu) zou zijn teruggelegd, zoals verzoeksters beweren.

Toepasselijkheid van het overgangsrecht in het bestemmingsplan

7. Verzoeksters voeren aan dat verweerder niet bevoegd is tot handhavend optreden tegen de trainingsactiviteiten van MVV, omdat dit onderdeel van het gebruik van de motorcrossbaan wordt beschermd door het overgangsrecht in het bestemmingsplan. Volgens de uitspraak van de Afdeling van 24 oktober 2018 had verweerder niet aannemelijk gemaakt dat het strijdige gebruik, wat de aard en intensiteit betreft, onder het overgangsrecht viel. Dit

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 2

23 juni 1986 onherroepelijk is geworden. Daarin is aan een gedeelte van de gronden van het motorcrosscircuit de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" (artikel 36) toegekend. Derde-partijen wonen aan de Victoriedijk 27 en ervaren overlast van de crossactiviteiten op het terrein aan de Victoriedijk.

3. Er zijn bij deze rechtbank en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) al eerder procedures gevoerd over verzoeken om handhaving van derde-partijen met betrekking tot het motorcrosscircuit. Nog op 26 februari 2019 heeft verweerder een verzoek om handhaving afgewezen, omdat er concreet zicht op legalisatie bestond, in verband met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan "Eurocircuit". De gemeenteraad heeft op 24 oktober 2019 besloten om dit bestemmingsplan niet vast te stellen, omdat niet zeker is of de activiteiten die het bestemmingsplan mogelijk maakt, niet teveel stikstofdepositie op het nabijgelegen Natura 2000-gebied zullen veroorzaken.

4. Op 16 december 2019 hebben derde-partijen verweerder gevraagd om handhavend op te treden tegen het met de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" strijdige gebruik van het motorcrosscircuit voor crossactiviteiten. Zij verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling van 24 oktober 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:3444) en de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 26 maart 2019 (ECLI:NL:RBOBR:2019:1666), waarin is geoordeeld dat het gebruik van het motorcrosssterrein in strijd is met die bestemming en niet wordt beschermd door het gebruiksovergangsrecht van het bestemmingsplan. Omdat de gemeenteraad had besloten om het bestemmingsplan "Eurocircuit" niet vast te stellen, verviel de grondslag voor concreet zicht op legalisatie en zagen derde-partijen aanleiding om verweerder opnieuw te verzoeken om handhavend op te treden vanwege strijd met het bestemmingsplan.

5. In het bestreden besluit heeft verweerder aan verzoeksters een last onder dwangsom opgelegd, omdat het gebruik van een deel van de motorcrossbaan ten behoeve van motorsport in strijd is met de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos", daaronder begrepen het overgangsrecht van het bestemmingsplan. Verweerder heeft bepaald dat het gebruik voor motorsport, dat op dat moment in verband met de coronamaatregelen al niet meer plaatsvond, gestaakt zal moeten blijven. Indien deze last niet wordt nageleefd, verbeuren verzoeksters, na de dag van verzending van het besluit, een dwangsom per geconstateerde overtreding van € 2.000,00, met een maximum van € 20.000,00.

6. Niet in geschil is dat het gebruik van de motorcrossbaan ten behoeve van de motorsport, zonder de daarvoor benodigde omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan, in strijd is met de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos". Dit geldt ook als de motorcrossbaan overeenkomstig de op 31 augustus 1993 op grond van de destijds aan MVV verleende hinderwetvergunning (thans: omgevingsvergunning voor milieu) zou zijn teruggelegd, zoals verzoeksters beweren.

Toepasselijkheid van het overgangsrecht in het bestemmingsplan

7. Verzoeksters voeren aan dat verweerder niet bevoegd is tot handhavend optreden tegen de trainingsactiviteiten van MVV, omdat dit onderdeel van het gebruik van de motorcrossbaan wordt beschermd door het overgangsrecht in het bestemmingsplan. Volgens de uitspraak van de Afdeling van 24 oktober 2018 had verweerder niet aannemelijk gemaakt dat het strijdige gebruik, wat de aard en intensiteit betreft, onder het overgangsrecht viel. Dit

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 3

oordeel had alleen betrekking op de georganiseerde evenementen of wedstrijden op de motorcrossbaan. Uit die uitspraak volgt volgens verzoeksters dat de trainingsactiviteiten van MVV sinds de peildatum onafgebroken zijn verricht en daarom op grond van het overgangsrecht mogen worden voortgezet.

8. Verweerder stelt dat hij zelf heeft kunnen aantonen dat het strijdige gebruik plaatsvond op de peildatum van het overgangsrecht (23 juni 1986). Het is nu verder aan verzoeksters om aan te tonen welk gebruik vanaf de peildatum ononderbroken is voortgezet en of sprake is van eenzelfde intensiteit als op de peildatum, omdat verweerder daarop geen zicht heeft. Verzoeksters hebben dit tot dusver (nog) niet aangetoond, zodat zij vooralsnog geen geslaagd kunnen doen op overgangsrechtelijke bescherming.

9. Op grond van artikel 43, tweede lid, onder a, van de planregels mag het gebruik van grond en bouwwerken, bestaande op het tijdstip van het onherroepelijk worden van het bestemmingsplan en strijdig met het plan, worden gehandhaafd. Op grond van artikel 43, tweede lid, onder b, van de planregels is wijziging van het met plan strijdige gebruik van de gronden toegestaan, mits door deze wijziging van het gebruik de afwijking van het plan niet wordt vergroot.

10. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling rust in beginsel op degene die een beroep doet op het overgangsrecht de plicht om aannemelijk te maken dat dit van toepassing is. Een beroep op het overgangsrecht slaagt alleen als aannemelijk wordt gemaakt dat het strijdige gebruik bestond op de peildatum - in dit geval 23 juni 1986 - en sprake is van ononderbroken voortgezet gebruik, waarvan de aard en intensiteit niet zijn veranderd.

11. In de uitspraak van 24 oktober 2018, over de besluitvorming van verweerder naar aanleiding van een handhavingsverzoek van derde-partijen van 9 november 2015, heeft de Afdeling geoordeeld dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat het strijdige gebruik, wat de omvang van het terrein binnen de bestemming "Voorlopige zandwinning/vuilstort/definitief bos" betreft, op de peildatum al bestond. De latere wijziging aan de noordoostelijke kant van het terrein (extra lus), heeft de afwijking van het bestemmingsplan niet groter gemaakt. Wat de aard en intensiteit van het gebruik betreft, was uit de door verweerder overgelegde stukken en de toelichting daarop niet gebleken dat de voor de peildatum in 1986 georganiseerde evenementen zo grootschalig waren als de jaarlijks terugkerende evenementen in 2015 en 2016. Alleen al vanwege evenementen als de Dakar pre-proloog kon daarom geen beroep op het overgangsrecht worden gedaan. De Afdeling heeft vervolgens geoordeeld dat verweerder, anders dan verweerder had beslist, bevoegd was handhavend op te treden tegen het gebruik van deze gronden wegens strijd met het bestemmingsplan.

12. Niet gesteld en niet gebleken is dat verweerder op dit moment over ander bewijsmateriaal beschikt, dan de bewijsstukken die de Afdeling in haar uitspraak van 28 oktober 2018 heeft betrokken. Over die bewijsvoering hebben verzoeksters in hun zienswijze en in bezwaar opgemerkt dat het vrijwel onmogelijk is om over een periode van bijna 50 jaar nog een 100% waterdichte bewijsvoering te leveren. Om verdere discussies over de toepasselijkheid van het overgangsrecht te voorkomen, hebben zij op 27 maart 2020 een aanvraag om omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan ingediend om het afwijkende gebruik mogelijk te maken.

In bezwaar hebben verzoeksters aangevoerd dat de trainingsactiviteiten van MVV wel worden beschermd door het overgangsrecht. Omdat verzoeksters een beroep op het overgangsrecht doen, ligt de bewijslast van de daarvoor relevante feiten bij hen. Die

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 4

bewijsvoering zal dus alsnog in de bezwaarfase moeten plaatsvinden. Verweerder zal bij het nemen van een besluit op bezwaar moeten beoordelen of de trainingsactiviteiten wel worden beschermd door het overgangsrecht, zoals verzoeksters stellen. Verweerder heeft nog niet op het bezwaar beslist.

13. Bij deze stand van zaken is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder, gelet op de uitspraak van 24 oktober 2018, zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld hij bevoegd was om handhavend op te treden tegen het met het bestemmingsplan strijdige gebruik van het motorcrosscircuit voor crossactiviteiten. In de tot dusver niet onderbouwde stelling van verzoeksters dat de trainingsactiviteiten van MVV sinds de peildatum onafgebroken zijn verricht en daarom op grond van het gebruiksovergangsrecht mogen worden voortgezet, ziet de voorzieningenrechter onvoldoende aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het bestreden besluit wordt geschorst totdat verweerder op het bezwaar heeft beslist.

14. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal een bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of dwangsom op te treden, in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden in een concrete situatie zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat van optreden behoort te worden afgezien.

Legalisatie

15. Verzoeksters hebben ter zitting erkend dat op het moment waarop het bestreden besluit is genomen geen sprake was van een concreet zicht op legalisatie van de overtreding. Zij hoeven hierover geen oordeel in de uitspraak.

Bijzondere omstandigheden/evenredigheid

16. Verzoeksters voeren aan dat verweerder door het opleggen van de last onder dwangsom, alvorens te beoordelen of positief kan worden beslist op de aanvraag van 27 maart 2020 om een omgevingsvergunning voor planologisch strijdig gebruik, heeft gehandeld in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. Verweerder had rekening moeten houden met de lange voorgeschiedenis en de bij hen gewekte verwachtingen. Ondanks dat het crossterrein al sinds 1986 door de gemeente aan hen wordt verhuurd, verweerder in 1993 een omgevingsvergunning voor milieu heeft verleend voor het gedurende maximaal acht uur per week en gedurende drie evenementen per jaar mogen crossen op het terrein en verder ook nog diverse bouwvergunningen heeft verleend voor het oprichten van gebouwen ten behoeve van de motorcrossterrein, is een planologische inpassing van het toegestane gebruik door een actualisatie van het bestemmingsplan uit 1977 uitgebleven. Pas in 2017 werd gestart met een bestemmingsplanprocedure voor het terrein van het Eurocircuit. Het ontwerpbestemmingsplan "Eurocircuit" is uiteindelijk niet vastgesteld vanwege de uitspraken van de Afdeling van 29 mei 2019 over het Programma Aanpak Stikstof. Het ziet ernaar uit dat een nieuw bestemmingsplan voor het terrein van het Eurocircuit nog geruime tijd op zich zal laten wachten, omdat de gemeente bezig is met het uitwerken van vier verschillende scenario's over de invulling en het toekomstige gebruik van het Eurocircuit. Omdat, gezien alle handhavings- en vergunningsprocedures, een geslaagd beroep op het overgangsrecht geen haalbare kaart meer lijkt te zijn, maar ook omdat verweerder zelf, ná het raadsbesluit van 24 oktober 2019, geen initiatief heeft genomen om te komen tot

planologische inpassing van het met de bestemming strijdige gebruik, hebben zij gekozen voor een structurele oplossing en hebben zij op 27 maart 2020 een aanvraag om een omgevingsvergunning ingediend om het met de bestemming strijdige gebruik voor crossactiviteiten te legaliseren. Die aanvraag betreft de activiteiten die voortvloeien uit de onherroepelijk geworden verleende vergunningen. Verweerder kan spoedig op deze aanvraag beslissen, omdat in het kader van het ontwerpbestemmingsplan "Eurocircuit" reeds alle onderzoeken voorhanden zijn die nodig zijn voor het legaliseren van de motorcrossbaan. Ook overige obstakels zijn inmiddels weggenomen. MVV heeft een omgevingsvergunning op grond van de Wet natuurbescherming aangevraagd, die inmiddels is verleend. Verder wordt geen gebruik gemaakt van de verleende omgevingsvergunning voor een milieuneutrale wijziging voor de gewijzigde loop van de motorcrossbaan, omdat de motorcrossbaan begin maart 2020 weer is teruggelegd conform de in 1993 vergunde situatie. Onder deze omstandigheden had het uit een oogpunt van een zorgvuldige besluitvorming op de weg van verweerder gelegen om eerst de aanvraag van 27 maart 2020 te beoordelen, en dan pas te beslissen op het handhavingsverzoek van 2019. Desalniettemin heeft verweerder al binnen vijf dagen na ontvangst van hun zienswijze op 2 april 2020 een last onder dwangsom opgelegd, hoewel daarvoor geen enkele noodzaak bestond, omdat er op dat moment vanwege de coronamaatregelen niet gecroost mocht worden. Verzoeksters vragen zich overigens af of verweerder wel kennis heeft genomen van de inhoud van hun zienswijze en hun aanvraag van 27 maart 2020. Het stond in elk geval niet als onderwerp op de openbare besluitenlijst van verweerder van 31 maart 2020.

17. Verweerder erkent dat het terrein sinds midden jaren '70 van de vorige eeuw in gebruik is als crossterrein en vanaf 1986 door de gemeente aan verzoeksters wordt verhuurd. Weliswaar zijn er ook bouwvergunningen verleend, maar niet voor het deel van het terrein waarop de lastgeving ziet. In sommige gevallen is in afwijking van de verleende bouwvergunningen gebouwd, maar daarvoor wordt een ander traject gevolgd. Ook wordt erkend dat het bestemmingsplan eerder geactualiseerd had moeten worden. Op dit moment worden verschillende bestemmingsscenario's uitgewerkt voor het terrein van het Eurocircuit en zal, nadat de gemeenteraad daaruit een keuze heeft gemaakt, een nieuw bestemmingsplantraject wordt opgestart. De last is opgelegd om te voorkomen dat het strijdige gebruik van het crossterrein, na versoepeling van de coronamaatregelen, wordt hervat. Niet gebleken is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan nu van handhaving zou moeten worden afgezien.

18. Derde-partijen zijn van mening dat geen beroep kan worden gedaan op gewekte verwachtingen en/of onbehoorlijk bestuur. Zij wijzen daarbij op de geluidsoverlast, die zij en overige omwonenden ondervinden van de crossactiviteiten op het Eurocircuit. Verder bestrijden zij dat de motorcrossbaan weer is teruggebracht conform de vergunde situatie uit 1993. Ook bestrijden zij dat spoedig een ontwerpbesluit kan worden genomen over de aanvraag, omdat er nog geen milieueffectrapportage is gemaakt.

19. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter hebben verzoeksters geen bijzondere omstandigheden aangevoerd die maken dat verweerder had moeten afzien van handhavend optreden. Voor zover verzoeksters in dit verband een beroep hebben gedaan op gewekte verwachtingen, kan dit niet slagen. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel is nodig, dat een aan het bestuursorgaan toe te rekenen concrete, ondubbelzinnige toezegging is gedaan door een persoon, waarvan de betrokkene op goede gronden mocht veronderstellen dat deze de opvatting van het bevoegde orgaan vertolkte. Verzoeksters hebben niet met stukken aangetoond of op een andere wijze aannemelijk gemaakt dat verweerder jegens hen concrete en ondubbelzinnige toezeggingen heeft gedaan op basis

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 6

waarvan zij erop mochten vertrouwen dat van handhavend optreden tegen het gebruik als crossterrein zou worden afgezien. Dat het gebruik al sinds 1971 met medeweten van verweerder plaatsvindt en tot 2016 ongemoeid is gelaten en dat zowel verweerder als de gemeenteraad hebben nagelaten om het gebruik planologisch in te passen, kan niet leiden tot een gerechtvaardigd vertrouwen dat nooit meer zal worden gehandhaafd. Er is sprake van een illegale situatie en verweerder is gehouden daartegen handhavend op te treden.

20. Dat verzoeksters op 27 maart 2020 een aanvraag hebben ingediend om te komen tot een planologische inpassing van de, volgens eigen zeggen, vergunde activiteiten op het circuit maakt niet dat handhavend optreden op dit moment zodanig onevenredig zou zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat verweerder daarvan had moeten afzien. Die aanvraag is, wat de reden daarvan ook zij, pas ingediend nadat het handhavingstraject al was ingezet en verweerder zal de beslissing op die aanvraag moeten voorbereiden met toepassing van de uitgebreide voorbereidingsprocedure die 26 weken in beslag kan nemen. Er is geen rechtsregel die ertoe strekt dat verweerder in dit geval eerst had moeten beoordelen of het gebruik mogelijk kan worden gelegaliseerd, alvorens te beslissen op het verzoek om handhaving van 16 september 2019. Verweerder heeft overigens aangegeven dat, als een ontwerp-omgevingsvergunning ter inzage is gelegd waarin het illegale gebruik gelegaliseerd wordt, het handhavingstraject zal worden opgeschort vanwege een concreet zicht op legalisatie. Anders dan verzoeksters menen is van een onzorgvuldige belangenafweging dan ook geen sprake.

21. Dit leidt tot de conclusie dat handhavend optreden niet onevenredig is.

Strijd met de tweewegenleer

22. Verzoeksters stellen verder nog dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de tweewegenleer. Verweerder heeft niet alleen een last onder dwangsom opgelegd vanwege strijdig gebruik van het motorcrossterrein, maar vervolgens deze maatregel ook nog eens kracht bijgezet door op 10 mei 2020 privaatrechtelijk, in de hoedanigheid van verhuurder, het motorcrossterrein fysiek af te sluiten. Dit blijkt uit de reactie van verweerder op de ingebrekestelling die verzoeksters aan de gemeente hebben gestuurd in verband met een aansprakelijkheidstelling voor geleden schade. Daarin geeft verweerder aan dat hij geen gelegenheid wil geven voor het begaan van een overtreding. Dit duidt erop dat de beslissing voor afsluiting van het terrein door verweerder is genomen. Verweerder maakt op deze wijze misbruik van zijn bevoegdheid door langs privaatrechtelijke weg handhavend op te treden in een situatie waartegen al langs publiekrechtelijke weg handhavend is opgetreden.

23. Verweerder heeft ter zitting gesteld dat hij een overtreding, bestaande uit het laten gebruiken van gronden in strijd met het bestemmingsplan, wil voorkomen. De Afdeling Vastgoed van de gemeente heeft het terrein in verband hiermee fysiek afgezet om te voorkomen dat een overtreding plaatsvindt. Dit is een privaatrechtelijke handeling. De schriftelijke reactie op de ingebrekestelling is weliswaar in naam van verweerder gestuurd, maar in opdracht van de Afdeling Vastgoed.

24. Nog daargelaten dat verzoeksters de reactie van verweerder op de ingebrekestelling niet hebben overgelegd, wijst de toelichting ter zitting door partijen niet op een schending van de tweewegenleer. Uit wat verweerder hierover ter zitting heeft gesteld, leidt de voorzieningenrechter af dat de gemeente Valkenswaard, als eigenaar en verhuurder van het terrein, in dit geval privaatrechtelijk heeft gehandeld door afzetting van het gehuurde, omdat de gemeente vreest zelf een overtreding te begaan door het terrein te verhuren. Verzoeksters

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 7

hebben verder geen aanknopingspunten gegeven voor het oordeel dat daarmee sprake is van een samenloop met de belangen die met bestuursrechtelijke handhaving kunnen worden gediend.

De gestelde schending van de tweewegenleer kan in deze procedure bij de bestuursrechter niet aan de orde komen, omdat dit beginsel speelt in een eventueel civielrechtelijk geschil. Hieruit volgt tevens dat de voorzieningenrechter verweerder niet kan opdragen om de feitelijke afsluiting van het terrein ongedaan te maken, zoals verzoeksters in hun verzoekschrift hebben gevraagd.

Conclusie ten aanzien van het bestreden besluit

25. Het bovenstaande leidt de voorzieningenrechter tot de conclusie dat het bestreden besluit naar verwachting in bezwaar stand zal kunnen houden. Onder deze omstandigheden bestaat er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, zoals door verzoeksters gevraagd. Hetgeen zij verder nog hebben aangevoerd kan hieraan niet afdoen.

26. Het verzoek om voorlopige voorziening zal dan ook worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

zaaknummer: SHE 20/1576

blad 8

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [REDACTED] voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. [REDACTED] griffier. De uitspraak is in het openbaar geschied op 11 augustus 2020.

griffier

voorzieningenre

Afschrift verzonden aan partijen op: 11 AUG. 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.